

บันทึกท้ายพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘

ความเป็นมา

โดยที่ธุรกิจการให้บริการรักษาความปลอดภัยมีความเกี่ยวข้องใกล้ชิดกับความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน และส่งผลต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม และในปัจจุบันนี้มีผู้ประกอบการธุรกิจเกี่ยวกับการให้บริการรักษาความปลอดภัยเป็นจำนวนมาก แต่มีมาตรฐานในการประกอบธุรกิจที่แตกต่างกันสมควรกำหนดมาตรฐานของธุรกิจรักษาความปลอดภัยและมาตรฐานของพนักงานรักษาความปลอดภัยเพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานธุรกิจรักษาความปลอดภัยและเสริมสร้างศักยภาพของพนักงานรักษาความปลอดภัยอันจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้บริการและเป็นมาตรการที่ช่วยเสริมสร้างให้ผู้บังคับใช้กฎหมายสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพเพื่อประโยชน์ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของสังคม จึงได้ตราพระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘ ขึ้น โดยสาระสำคัญของพระราชบัญญัตินี้ มีดังนี้

พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘

ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๓๒ ตอนที่ ๑๐๔ ก วันที่ ๕ พฤศจิกายน ๒๕๕๘ หน้า ๒๔

วันเริ่มใช้บังคับ เมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยสี่วันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติในหมวด ๑ และมาตรา ๗๒ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ผู้รักษาการ นายกรัฐมนตรี

เหตุผลในการประกาศใช้

โดยที่ธุรกิจการให้บริการรักษาความปลอดภัย มีความเกี่ยวข้องใกล้ชิดกับความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย และทรัพย์สินของประชาชน และส่งผลต่อความสงบเรียบร้อยของสังคม และในปัจจุบันนี้มีผู้ประกอบการธุรกิจการให้บริการรักษาความปลอดภัยเป็นจำนวนมากแต่มีมาตรฐานในการประกอบธุรกิจที่แตกต่างกันสมควรกำหนดมาตรฐานของธุรกิจรักษาความปลอดภัยและมาตรฐานของพนักงานรักษาความปลอดภัยเพื่อเป็นการยกระดับมาตรฐานธุรกิจรักษาความปลอดภัยและเสริมสร้างศักยภาพของพนักงานรักษาความปลอดภัยอันจะเป็นประโยชน์แก่ผู้ใช้บริการและช่วยเสริมสร้างความสงบเรียบร้อยของสังคม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติ

พระราชบัญญัติธุรกิจรักษาความปลอดภัย พ.ศ. ๒๕๕๘ แบ่งเนื้อหาออกเป็น ๗ หมวด และบทเฉพาะกาล มีบทบัญญัติทั้งสิ้น ๗๖ มาตรา สาระสำคัญสรุปได้ดังนี้

๑. บทนิยามศัพท์ (มาตรา ๓)

“ธุรกิจรักษาความปลอดภัย” หมายความว่า ธุรกิจการให้บริการรักษาความปลอดภัยโดยจัดให้มีพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตทำหน้าที่คุ้มครองความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สินของบุคคล โดยได้รับเงินหรือประโยชน์ตอบแทนอื่นใด

“บริษัทรักษาความปลอดภัย” หมายความว่า บริษัทซึ่งได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย

“บริษัท” หมายความว่า บริษัทจำกัดตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือบริษัทมหาชนจำกัดตามกฎหมายว่าด้วยบริษัทมหาชนจำกัด

“พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย

“นายทะเบียน” หมายความว่า นายทะเบียนกลางหรือนายทะเบียนจังหวัด แล้วแต่กรณี

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

๒. เนื้อหาของพระราชบัญญัติ

๒.๑ หมวด ๑ คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย

๑) คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย ประกอบด้วย (มาตรา ๖)

(๑) ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการโดยตำแหน่ง ได้แก่ อธิบดีกรมการปกครอง อธิบดีกรมสวัสดิการและคุ้มครองแรงงาน เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้อำนวยการสำนักงานกิจการยุติธรรม ผู้บัญชาการ ศูนย์รักษาความปลอดภัย และผู้อำนวยการองค์การส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ซึ่งนายกรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวน ๖ คน ในจำนวนนี้จะต้องเป็นผู้แทนจากองค์กรภาคเอกชนที่เกี่ยวข้องกับการรักษาความปลอดภัยไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง

ให้ผู้บัญชาการกองบัญชาการตำรวจนครบาลเป็นกรรมการและเลขานุการ และข้าราชการตำรวจยศพันตำรวจตรีขึ้นไปในกองบัญชาการตำรวจนครบาลซึ่งผู้บัญชาการกองบัญชาการตำรวจนครบาลแต่งตั้งไม่เกิน ๒ คน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

๒) คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัย มีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้ (มาตรา ๑๐)

(๑) กำหนดนโยบาย แผนงาน และมาตรการเกี่ยวกับการส่งเสริมและกำกับดูแลธุรกิจรักษาความปลอดภัยเพื่อให้นายทะเบียนรับไปปฏิบัติ

(๒) เสนอความเห็นต่อนายกรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้

(๓) ออกระเบียบกำหนดมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยที่บริษัทรักษาความปลอดภัย

ต้องปฏิบัติ

(๔) ออกระเบียบกำหนดมาตรฐานหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย

(๕) ออกระเบียบกำหนดมาตรฐานสถานฝึกอบรมและอัตราค่าธรรมเนียมการฝึกอบรม

(๖) ออกประกาศกำหนดเครื่องหมายของพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต

(๗) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของนายทะเบียน

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่นายกรัฐมนตรีมอบหมาย

๓) กำหนดการประชุมคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยให้ประธานกรรมการหรือกรรมการซึ่งมีส่วนได้เสียโดยตรงหรือโดยอ้อมในเรื่องที่คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยพิจารณา แจ้งให้ที่ประชุมทราบและพิจารณาว่าประธานกรรมการหรือกรรมการผู้นั้นสมควรอยู่ในที่ประชุมหรือมีมติในการประชุมเรื่องนั้นหรือไม่ (มาตรา ๑๒)

๒.๒ หมวด ๒ ธุรกิจรักษาความปลอดภัย

๑) กำหนดให้ผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต้องเป็นบริษัท และได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยจากนายทะเบียน และกำหนดให้การขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง (มาตรา ๑๖)

๒) บริษัทซึ่งขอรับใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต้อง (มาตรา ๑๗)

(๑) มีจำนวนหุ้นที่ถือโดยบุคคลผู้มีสัญชาติไทยเกินกึ่งหนึ่งของทุนจดทะเบียนของบริษัท จำกัดหรือหุ้นชำระแล้วของบริษัทมหาชนจำกัด แล้วแต่กรณี

(๒) มีกรรมการซึ่งเป็นบุคคลผู้มีสัญชาติไทยเกินกึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมด ทั้งนี้ กรรมการทั้งหมดของบริษัทต้องไม่เคยเป็นกรรมการหรือผู้มีอำนาจจัดการแทนบริษัทที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาต ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย

(๓) ไม่เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย

๓) กำหนดให้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยมีอายุ ๔ ปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต (มาตรา ๑๙)

๔) กำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัยต้องใช้คำนำหน้าชื่อว่า “บริษัทรักษาความปลอดภัย” และคำว่า “จำกัด” หรือ “จำกัด (มหาชน)” ต่อท้าย แล้วแต่กรณี (มาตรา ๒๐)

๕) กำหนดการให้บริการรักษาความปลอดภัยต้องทำสัญญาเป็นหนังสือระหว่างบริษัทรักษาความปลอดภัยและผู้ว่าจ้าง ซึ่งอย่างน้อยต้องมีรายการตามที่กำหนด มิฉะนั้นสัญญาเป็นโมฆะ (มาตรา ๒๕)

๖) กำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัยต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการรักษาความปลอดภัย ที่คณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยกำหนด (มาตรา ๒๖)

๗) กำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัยมีหน้าที่จัดพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต เป็นผู้ให้บริการรักษาความปลอดภัยแก่ผู้ว่าจ้าง (มาตรา ๒๗)

๘) กำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัยมีหน้าที่ให้ความร่วมมือแก่ตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ ร้อยตำรวจตรีขึ้นไปในการขอเข้าตรวจดูข้อมูลบันทึกเหตุการณ์ประจำวันเกี่ยวกับการรักษาความปลอดภัย ทั้งนี้ เพื่อประโยชน์ในการวางแผนจัดการรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย หรือทรัพย์สิน (มาตรา ๒๘)

๙) กำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัยมีหน้าที่ต้องแจ้งข้อมูลอาชญากรรม เบาะแส คนร้าย หรือการกระทำความผิดอาญาที่เกิดขึ้นหรือเชื่อว่าเกิดขึ้นภายในบริเวณหรือสถานที่ที่รับผิดชอบรักษาความปลอดภัย (มาตรา ๒๙)

๑๐) กำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัยมีหน้าที่จัดทำบัญชีรายชื่อพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต ยื่นต่อนายทะเบียนภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย (มาตรา ๓๐)

๑๑) กำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัยมีหน้าที่จัดทำรายงานผลการดำเนินงานของบริษัทในรอบปีที่ผ่านมา ยื่นต่อนายทะเบียนภายในเดือนมกราคมของปีถัดไป (มาตรา ๓๑)

๑๒) กำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัยซึ่งประสงค์จะเลิกประกอบธุรกิจในช่วงอายุใบอนุญาต มีหน้าที่ยื่นคำขออนุญาตเลิกประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต่อนายทะเบียน (มาตรา ๓๒)

๒.๓ หมวด ๓ พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต

๑) กำหนดให้ผู้ซึ่งประสงค์จะเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตต่อนายทะเบียน และกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขอรับใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต (มาตรา ๓๓)

๒) กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของผู้ขอรับใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต (มาตรา ๓๔)

๓) กำหนดให้ใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตมีอายุ ๓ ปีนับแต่วันที่ออกใบอนุญาต (มาตรา ๓๖)

๔) กำหนดให้การขอต่ออายุใบอนุญาตให้พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตยื่นคำขอพร้อมกับหนังสือของบริษัทรักษาความปลอดภัยที่ตนสังกัดรับรองสมรรถภาพในการปฏิบัติหน้าที่รักษาความปลอดภัยหรือหนังสือรับรองว่าได้ผ่านการฝึกทบทวนหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยจากสถานฝึกอบรมที่นายทะเบียนกลางรับรอง ทั้งนี้ ต้องยื่นก่อนวันที่ใบอนุญาตสิ้นอายุไม่น้อยกว่า ๖๐ วัน (มาตรา ๓๗)

๕) กำหนดให้พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตต้องสวมเครื่องแบบติดเครื่องหมายพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต และมีบัตรประจำตัวของบริษัทรักษาความปลอดภัยที่ตนสังกัดเพื่อแสดงเมื่อได้รับการร้องขอ ในขณะที่ปฏิบัติหน้าที่ (มาตรา ๓๘)

๖) กำหนดให้พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตมีหน้าที่ต้องรักษาความปลอดภัยตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๔๑)

๒.๔ หมวด ๔ การพักใช้และเพิกถอนใบอนุญาต

๑) กำหนดให้ในกรณีที่บริษัทรักษาความปลอดภัยใดไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานการรักษาความปลอดภัยตามมาตรา ๒๖ หรือไม่จัดทำบัญชีรายชื่อพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตให้ถูกต้องครบถ้วนตามมาตรา ๓๐ ให้นายทะเบียนมีคำสั่งให้บริษัทรักษาความปลอดภัยนั้นดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งจากนายทะเบียน (มาตรา ๔๒)

๒) กำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัยซึ่งถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยยังคงมีหน้าที่ปฏิบัติตามสัญญาการรักษาความปลอดภัยที่ได้ทำขึ้นก่อนวันที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตต่อไป แต่จะทำสัญญาการรักษาความปลอดภัยในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตไม่ได้ (มาตรา ๔๓)

๓) กำหนดให้ในกรณีที่นายทะเบียนเห็นว่าบริษัทรักษาความปลอดภัยใดขาดคุณสมบัติตามมาตรา ๑๗ (๑) หรือ (๒) ให้นายทะเบียนสั่งให้บริษัทรักษาความปลอดภัยนั้นดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่งจากนายทะเบียน (มาตรา ๔๔)

๔) กำหนดให้ในกรณีที่บริษัทรักษาความปลอดภัยเคยถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยมาแล้ว ๒ ครั้ง และมีเหตุที่ต้องถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตอีกไม่ว่าจะเป็นเหตุเดียวกันหรือไม่ก็ตาม ทั้งนี้ ภายใน ๑ ปีนับแต่วันที่ถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาตครั้งที่หนึ่งหรือในกรณีที่นายทะเบียนได้มีคำสั่งให้บริษัทรักษาความปลอดภัยแก้ไขสัดส่วนจำนวนหุ้นที่บุคคลผู้มีสัญชาติไทยถืออยู่หรือสัดส่วนจำนวนกรรมการ ซึ่งเป็นบุคคลผู้มีสัญชาติไทยให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัตินี้ แต่ถ้าบริษัทรักษาความปลอดภัยไม่ดำเนินการแก้ไขให้ถูกต้องภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง ให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย (มาตรา ๔๕)

๕) กำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัยซึ่งถูกเพิกถอนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยยังคงมีหน้าที่ดำเนินการตามสัญญาการรักษาความปลอดภัยที่ได้ทำขึ้นก่อนวันที่ถูกสั่งเพิกถอนใบอนุญาต (มาตรา ๔๗)

๖) กำหนดให้นายทะเบียนสั่งเพิกถอนใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตเมื่อความปรากฏต่อนายทะเบียนว่า พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตผู้ใดขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๔ (มาตรา ๔๘)

๒.๕ หมวด ๕ การอุทธรณ์

กำหนดให้บริษัทรักษาความปลอดภัย พนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาต หรือบุคคลซึ่งได้รับคำสั่งของนายทะเบียนมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการกำกับธุรกิจรักษาความปลอดภัยภายใน ๓๐ วันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งคำสั่ง (มาตรา ๕๐)

๒.๖ หมวด ๖ นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่

๑) กำหนดอำนาจของนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๕๒)

๒) กำหนดให้นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ (มาตรา ๕๔)

๒.๗ บทกำหนดโทษ

๑) กำหนดโทษจำคุกไม่เกิน ๑ ปี หรือปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ สำหรับผู้ที่ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง เว้นแต่เป็นกรณีตามมาตรา ๔๓ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๔๗ (มาตรา ๕๕)

๒) กำหนดโทษปรับไม่เกิน ๕๐,๐๐๐ บาท หรือปรับอีกไม่เกินวันละ ๕,๐๐๐ บาท ตลอดระยะเวลาที่ฝ่าฝืนอยู่สำหรับผู้ที่ฝ่าฝืนใช้ชื่อและคำแสดงชื่อในธุรกิจว่า “บริษัทรักษาความปลอดภัย” หรือคำอื่นที่มีความหมายเช่นเดียวกัน โดยมีได้เป็นบริษัทรักษาความปลอดภัย ตามมาตรา ๒๑ (มาตรา ๕๖)

๓) กำหนดโทษปรับไม่เกิน ๒๐,๐๐๐ บาท สำหรับบริษัทรักษาความปลอดภัยใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๓ หรือมาตรา ๒๔ วรรคหนึ่ง (มาตรา ๕๗)

๔) กำหนดโทษปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท สำหรับบริษัทรักษาความปลอดภัยใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๖ หรือฝ่าฝืนมาตรา ๔๐ (มาตรา ๕๘)

๕) กำหนดโทษปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท สำหรับบริษัทรักษาความปลอดภัยใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๒๗ (มาตรา ๕๙)

๖) กำหนดโทษปรับไม่เกิน ๑๐,๐๐๐ บาท สำหรับบริษัทรักษาความปลอดภัยใดทำสัญญารักษาความปลอดภัยในระหว่างถูกสั่งพักใช้ใบอนุญาต (มาตรา ๖๒)

๗) กำหนดโทษจำคุกไม่เกิน ๓ เดือน หรือปรับไม่เกิน ๕,๐๐๐ บาท หรือทั้งจำทั้งปรับสำหรับผู้ที่ทำหน้าที่เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง (มาตรา ๖๓)

๘) กำหนดโทษปรับไม่เกิน ๕๐๐ บาท สำหรับพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตผู้ที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๘ วรรคหนึ่ง หรือมาตรา ๓๙ วรรคหนึ่ง (มาตรา ๖๔)

๒.๘ บทเฉพาะกาล

๑) กำหนดบทบัญญัติรองรับในวาระเริ่มแรก ให้นายกรัฐมนตรีแต่งตั้งกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ ตามมาตรา ๖ (๓) ให้แล้วเสร็จภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา (มาตรา ๗๐)

๒) กำหนดบทบัญญัติรองรับให้ผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ หากประสงค์จะประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต่อไปให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง ภายใน ๑๒๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อได้ยื่นคำขอแล้ว ให้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตจากนายทะเบียน (มาตรา ๗๑)

๓) กำหนดบทบัญญัติรองรับให้ผู้ที่เป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยในสังกัดของผู้ประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัยอยู่ในวันก่อนวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ถ้าประสงค์จะเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัยรับอนุญาตตามพระราชบัญญัตินี้ ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓ วรรคหนึ่ง ภายใน ๙๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ และเมื่อยื่นคำขอรับใบอนุญาตแล้ว ให้ประกอบอาชีพต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งคำสั่งไม่อนุญาตจากนายทะเบียน ทั้งนี้ มิให้นำมาตรา ๓๔ ก. (๓) มาใช้บังคับกับบุคคลดังกล่าว (มาตรา ๗๒)

๔) กำหนดบทบัญญัติรองรับในวาระเริ่มแรกที่จำนวนสถานฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัยมีไม่เพียงพอแก่การให้บริการ ให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติดำเนินการจัดการฝึกอบรมหลักสูตรการรักษาความปลอดภัย และออกหนังสือรับรองให้แก่ผู้ผ่านการฝึกอบรมโดยให้ถือเป็นหนังสือรับรองตามมาตรา ๓๔ ก. (๔) (มาตรา ๗๓)

๕) กำหนดบทบัญญัติรองรับให้บุคคลใดใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อในธุรกิจว่า “บริษัทรักษาความปลอดภัย” หรือคำอื่นใดที่มีความหมายเช่นเดียวกัน อยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับให้บุคคลนั้นเลิกใช้ชื่อหรือคำแสดงชื่อดังกล่าวภายใน ๖๐ วันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับและภายในระยะเวลาดังกล่าวมิให้นำมาตรา ๕๖ มาบังคับใช้แก่บุคคลนั้น (มาตรา ๗๔)

๒.๙ กำหนดอัตราค่าธรรมเนียมท้ายพระราชบัญญัตินี้ มีดังนี้

๑) ใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย	ฉบับละ	๕๐,๐๐๐	บาท
๒) ใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย	ฉบับละ	๑,๐๐๐	บาท
๓) ใบแทนใบอนุญาตประกอบธุรกิจรักษาความปลอดภัย	ฉบับละ	๓,๐๐๐	บาท
๔) ใบแทนใบอนุญาตเป็นพนักงานรักษาความปลอดภัย	ฉบับละ	๑๐๐	บาท
๕) การต่ออายุใบอนุญาต ครั้งละเท่ากับค่าธรรมเนียมสำหรับใบอนุญาตแต่ละฉบับ			

ในการออกกฎกระทรวงกำหนดค่าธรรมเนียมการประกอบธุรกิจจะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกันโดยคำนึงถึงจำนวนพนักงานรักษาความปลอดภัยของสถานประกอบการก็ได้

นางธิดารัตน์ อุ่นจันทร์ / จัดทำ